

Arrest

nr. 65 888 van 30 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Sjali, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.

In 1998 bent u gehuwd met A. S. (...).

In 2001 vertrok uw echtgenoot naar Spanje waar hij asiel aanvroeg. De oudste broer van uw echtgenoot, Sal. (...), kwam in 2004 om het leven tijdens gevechten met Russische militairen.

In maart 2004 ging u naar uw echtgenoot in Spanje en u diende ook een asielaanvraag in.

Jullie zoontje Sai. (...) werd daar geboren in 2006. In 2007 kregen jullie nog een zoontje, Sala. (...).

Omdat jullie in Spanje twee keer een negatieve beslissing inzake jullie asielaanvraag kregen, keerden jullie in februari 2008 samen met de kinderen terug naar Tsjetsjenië. Daar gingen jullie opnieuw bij uw schoonvader in Sjali wonen.

Leden van ordediensten kwamen echter heel vaak bij jullie langs op zoek naar een andere broer van uw echtgenoot, Sul. (...).

Na de dood van hun broer Sal. (...) had Sul. (...) zich namelijk aangesloten bij een rebellengroepering. De ordediensten ondervroegen telkens uw schoonvader, uw echtgenoot en zijn jongere broer Sult. (...). Uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) werden ook enkele keren door hen meegenomen voor ondervraging. Jullie ontvingen thuis ook veel convocaties op naam van Sul. (...). In januari 2010 kwam Sul. (...) op een nacht zijn vader bezoeken. Enkele uren later vertrok hij opnieuw. De volgende dag vielen leden van ordediensten in de namiddag jullie huis binnen. Deze keer sloegen ze uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) voor de ogen van jullie kinderen. U werd ook bedreigd door hen. De ordediensten namen alle documenten van de mannen alsook de geboorteakten van uw kinderen in beslag. Uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) werden meegenomen voor ondervraging. Tijdens hun ondervraging werden ze zwaar geslagen. Ze keerden pas de volgende ochtend terug naar huis.

Uw echtgenoot vond het beter dat u het land zou verlaten met de kinderen. Hij bleef daar om samen met zijn broer Sult. (...) voor hun zieke vader te zorgen.

Eind januari 2010 vertrok u met uw twee kinderen met een minibus vanuit Stariye Atagi. Twee dagen later stapten jullie op een onbekende plaats in een andere wagen waarmee jullie naar België reden waar uw ouders, D. Z. (...) en D. S. (...) (O.V. x.xxx.xxx), alsook uw twee broers, D. O. (...) (O.V. x.xxx.xxx) en D. Sh. (...) (O.V. x.xxx.xxx), erkend werden als vluchteling.

U kwam in België aan op 25 januari 2010 en vroeg op 26 januari 2010 asiel aan.

Na uw aankomst in België hebt u via de telefoon van uw echtgenoot vernomen dat leden van ordediensten nog regelmatig bij hem langskomen op zoek naar uw schoonbroer.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw intern paspoort voor."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen.

Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben omdat u problemen kende met de ordediensten omwille van de rebellenactiviteiten van uw schoonbroer Sul. (...).

Sinds uw terugkeer in Tsjetsjenië in februari 2008 vielen de ordediensten bijna maandelijks uw huis binnen op zoek naar uw schoonbroer. Ze ondervroegen telkens uw schoonvader, uw echtgenoot en zijn jongere broer Sult. (...). Enkele keren namen ze uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) ook mee voor ondervraging.

Zelf werd u nooit meegenomen, maar de ordediensten stelden u wel vragen tijdens deze huiszoekingen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/02/2011, p. 7-9).

Toen de interviewer u vervolgens vroeg waarom u dan nog ongeveer twee jaar, namelijk tot januari 2010, gewacht hebt alvorens uw land te verlaten, kon u hier aanvankelijk geen antwoord op geven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/02/2011, p. 10).

Daarna stelde u weliswaar dat de laatste inval door de ordediensten begin januari 2010 erger was dan de voorgaande. Uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) werden toen namelijk geslagen voor de ogen van jullie kinderen. U werd bedreigd met een wapen. De ordediensten dreigden er zelfs mee om jullie huis in

brand te steken. Ook tijdens hun ondervraging op het bureau van de ordediensten werden uw echtgenoot en zijn broer geslagen.

Daarop besloot uw echtgenoot dat het beter was dat u het land zou verlaten samen met de kinderen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/02/2011, p. 7-8, 10).

Echter, het feit dat uw echtgenoot samen met zijn broer Sult. (...) ondertussen nog altijd bij uw schoonvader in Tsjetsjenië verblijft, tast de ernst van de door u ingeroepen vrees aan.

Te meer daar u verklaarde dat u na uw vertrek via de telefoon van uw echtgenoot vernomen hebt dat de situatie er hetzelfde gebleven is. De ordediensten vallen nog vaak binnen bij uw schoonvader op zoek naar uw schoonbroer Sul. (...). Uw echtgenoot en zijn broer Sult. (...) worden elke keer ondervraagd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/02/2011, p. 5, 10).

Uw uitleg dat uw echtgenoot het land niet kan verlaten, omdat zijn vader ernstig ziek is en hij samen met zijn broer Sult. (...) voor hem moet zorgen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/02/2011, p. 9, 11), is niet overtuigend.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Het door u voorgelegde document, met name uw intern paspoort, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien het louter persoonlijke identiteitsgegevens bevat die hier niet in twijfel getrokken worden.

Met betrekking tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van uw ouders, D. Z. (...) en D. S. (...) (O.V. ~~x.xxx.xxx~~), alsook in hoofde van uw twee broers, D. O. (...) (O.V. ~~x.xxx.xxx~~) en D. Sh. (...) (O.V. ~~x.xxx.xxx~~), dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat uw familieleden zich op andere en persoonlijke asielmotieven baseerden die geen verband houden met de door u aangehaalde problemen."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 14 maart 2011 aan dat zij "vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers" (zie p. 2). Zij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoekster om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekster somt in haar verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan zij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoekster onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekster (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoekster noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoekster beperkt er zich toe in haar verzoekschrift (zie p. 7) de feiten van haar asielrelaas summier te herhalen, herhaalt ook dat zij uit zorg voor haar kinderen haar land moest verlaten en dat haar man achterbleef om voor zijn vader te zorgen, zonder de motieven van de bestreden beslissing evenwel concreet te weerleggen.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. In zoverre het middel onontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE